

Danmark og ikke på ét sted, og derfor tror jeg, vi får utrolig svært ved at gennemføre – og det mener jeg også regeringen vil få – at det absolut kun skal være den enkelte virksomheds forbrug, uanset om den er en del af et større ejerskab. Så det er nok dér, debatten vil blive hårdest.

Jeg mener også, distributionsselskaberne på en eller anden måde skal fases ind i disse muligheder for at købe el hos en tredjepart, så her ser jeg selvfølgelig klart nogle problemer.

Så vil jeg gentage, hvad jeg sagde tidligere: Aktører på elmarkedet er dygtige. Ligesom det har været tilfældet med vindmøller og andet, som vi tjener mange penge på at eksportere, mener jeg, det er klart, at et åbent elmarked betinger, at vi i Danmark skal producere så meget el som overhovedet muligt, da vi gør det miljømæssigt forsvarligt, og være aktiv deltager på markedet.

De krydsejerskaber, som vi ser mellem sjællandske kraftværker på den ene side og det svenske Vattenfall på den anden side, er kun starten på en udvikling, som vi vil se yderligere grube om sig. Det er nemlig ikke kun et spørgsmål om, at udenlandske selskaber opkøber danske; det går også den modsatte vej. Det er en balance, og den balance så jeg meget gerne fremmet, således at danske elselskaber også opkøbte andele i andre europæiske selskaber, mod at disse måske også fik lov til at købe andele i danske selskaber.

Se, det er sikkerhedspolitik på højeste plan, og det er ideen med EU. Disse krydsejerskaber på tværs af grænserne i Europa er faktisk svaret på det indre marked og EU og på en fremtidig sikkerhedspolitik.

Vi skal med andre ord være afhængige af hinanden, og vi skal have flyttet den osteklokke, som de gamle socialistiske partier stadig væk tror er det rigtige: en lille osteklokke over Danmark, og så kan resten af Europa seje sin egen sø. Den går ikke, og det bliver ikke fremtiden. Man har lov til at kæmpe imod den, men man får ikke sin vilje.

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvor langt hr. Peter Hansen-Nord vil gå i retning af en liberalisering. Jeg tænker her på Konkurrencerådets beslutning i går om, at af hensyn til den frie konkurrence skal alle kunne få netadgang, og så kan man diskutere, hvad de skal betale for den. Det er jo det, hr. Peter Hansen-Nord var inde på.

Men hvis vi nu ikke engang får igennem, at vi f.eks. over prisen kan få betalt de investeringer, vi har haft i vedvarende energi og andre ting, vil hr. Peter Hansen-Nord så være med til på andre måder at fylde hullet, hvis man kan sige det sådan? Eller mener hr. Peter Hansen-Nord, at prisen er så afgørende, at det er ligegyldigt, om vi på det område har en politik her i landet, som fremmer den vedvarende energi, eller ej?

(Kort bemærkning).

Anni Svanholt (SF):

Hr. Peter Hansen-Nord lovede mig nogle svar på de spørgsmål, jeg stillede, men jeg synes altså ikke, jeg har fået svar på, hvordan Venstre så vil forene en sikring af, at vi når de CO₂-mål, vi har vedtaget – dem har Venstre jo også stemt for – og tankegangen om en total liberalisering med fuld gang i produktion og salg. Det synes jeg ikke jeg har fået noget svar på.

Men det, der også kalder mig herop, er, at hr. Peter Hansen-Nord i forbindelse med udtalelserne om, at efter Konkurrencerådets afgørelse i går er der nu kommet en elliberalisering, siger, at det jo ikke er noget nyt, at den sandelig har været der hele tiden.

Jeg mener, det må være en misforståelse. Det er klart, at der har været nogle internationale aftaler – det er sådan, at Elsam og Elkraft har haft aftaler med henholdsvis Norge og Sverige og Tyskland – men det er jo noget ganske andet end en elliberalisering, hvor der nu kan købes el på en nordisk elbørs.

Jeg kan jo forstå, at Venstres holdning til elliberalisering er sådan, at der ikke er tale om, at man vil sikre den almindelige forbruger. Den almindelige forbruger kommer jo til at betale gildet, hvis der er andre, der skal have el til en billigere pris. Og hvor kommer sikkerheden for miljøinteresserne og den vedvarende energi ind? Det sagde hr. Peter Hansen-Nord ikke noget som helst om; det var bare et spørgsmål om, at nu skal der sælges og nu skal der transporteres. Men hvor er sikringen af en udbygning af den decentrale kraftvarme med de fortrin, der er dér, og af de samfundsinvesteringer, der er foretaget? Hvordan vil Venstre sikre det?

Jeg kan også forstå, at med hensyn til de udenlandske virksomheder synes Venstre, det er helt i orden, at de samfundsskabte værdier bliver overtaget af udenlandske firmaer, og at den samfundsmæssige styring fuldstændig går fløjten.